

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA 2009/55/EB

2009 m. gegužės 25 d.

dėl asmeniniam turtui, kurį asmenys iš valstybės narės įsiveža visam laikui, taikomų mokesčių lengvatų

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

to, taikant mokesčių lengvatas, reikia taikyti apribojimus ir sąlygas.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 straipsnį,

- (5) Priėmus suderintas nuostatas, reglamentuojančias akcizus ir pridėtinės vertės mokesčių, taisyklės, susijusias su atleidimu nuo mokesčio ir be muitų bei mokesčių leidžiamomis įvežti prekėmis, tampa nebereikalingos.

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

- (6) Ši direktyva neturėtų pažeisti valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais I priedo B dalyje,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

kadangi:

I SKYRIUS

BENDROSIS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

- (1) 1983 m. kovo 28 d. Tarybos direktyva 83/183/EEB dėl mokesčių netaikymo asmeniniam turtui, kurį asmenys iš valstybės narės įsiveža visam laikui ⁽³⁾, buvo keletą kartų iš esmės keičiama ⁽⁴⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėta direktyva turėtų būti kodifikuota.
- (2) Norint valstybių narių gyventojus informuoti apie Bendrijos veiklą, reikėtų išlaikyti papildomas priemones, naudingas privatiems asmenims, siekiant užtikrinti Bendrijoje vidaus rinkos sąlygas.
- (3) Visų pirma, mokesstinės kliūtys privačių asmenų asmeninio turto įsivežimui iš vienos valstybės narės į kitą trukdo asmenims laisvai judėti Bendrijoje. Dėl to tas kliūtis reikėtų kiek tai įmanoma pašalinti nustatant mokesčių lengvatas.
- (4) Minėtos mokesčių lengvatos gali būti numatytos tik nekomercinio ir neprekybinio pobūdžio prekėms. Dėl

1. Kiekviena valstybė narė šioje direktyvoje nustatytais sąlygomis ir atvejais asmeninį turtą, kurį visam laikui iš kitos valstybės narės įsiveža privatus asmenys, netaiko minėtam turtui paprastai taikomų vartojimo mokesčių.

2. Ši direktyva netaikoma:

- a) pridėtinės vertės mokesčiui;
- b) akcizams;
- c) specifinėms ir (arba) reguliariai mokamoms rinkliavoms ir mokesčiams, susijusiems su 1 dalyje nurodyto turto naudojimu šalies viduje, tokiems kaip, pavyzdžiui, autotransporto priemonės registravimo mokesčiai, kelių mokesčiai ir televizijos licencijų mokesčiai.

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2008 m. rugsėjo 17 d. nuomonė (OL C 77, 2009 3 31, p. 148).

⁽³⁾ OL L 105, 1983 4 23, p. 64.

⁽⁴⁾ Žr. I priedo A dalį.

2 straipsnis

Su turto susijusios sąlygos

1. Šioje direktyvoje „asmeninis turtas“ – tai asmenų asmeniniam naudojimui arba jų namų ūkio poreikiams tenkinti skirtas turtas. Toks turtas pagal savo pobūdį arba kiekį neturi būti susijęs su jokiais komerciniais interesais arba būti skirtas ekonominei veiklai pagal Tarybos direktyvos 2006/112/EB ⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalį ir 10–13 straipsnius. Vis dėlto įrankiai arba instrumentai, kurie asmeniui reikalingi jo specialybei arba profesijai, taip pat yra asmeninis turtas.

2. 1 straipsnyje nustatytos mokesčių lengvatos numatomos asmeniniam turtui:

a) kuri asmuo įsigijo pagal vienos iš valstybių narių vidaus rinkoje galiojančias bendrąsias apmokestinimo sąlygas, ir kurio išvežimo iš valstybės narės atveju nėra numatytas vartojimo mokesčių netaikymas arba jų grąžinimas. Pagal šią direktyvą Direktyvos 2006/112/EB 151 straipsnyje, išskyrus jo 1 dalies pirmos pastraipos e punktą, nustatytais sąlygomis įsigytos prekės laikomos atitinkančiomis minėtas sąlygas;

b) kuri suinteresuotas asmuo faktiškai naudojo, prieš pakeisdamas gyvenamąją vietą ar išikurdamas antrojoje gyvenamojoje vietoje. Motorinių transporto priemonių (įskaitant jų priekabas), namelių–autopriekabų, mobiliųjų namelių, pramoginių laivų ir privačių orlaivių atveju valstybės narės gali reikalauti, kad suinteresuotas asmuo, prieš pakeisdamas gyvenamąją vietą, būtų naudojęs juos bent jau šešis mėnesius.

A punkto antrame sakinyje minimo turto atžvilgiu valstybės narės gali reikalauti, kad:

i) motorinių transporto priemonių (įskaitant jų priekabas), namelių–autopriekabų, mobiliųjų namelių, pramoginių laivų ir privačių orlaivių atveju suinteresuotas asmuo būtų jį naudojęs bent jau 12 mėnesių prieš pakeisdamas gyvenamąją vietą;

ii) kito turto atveju suinteresuotas asmuo būtų jį naudojęs bent jau 6 mėnesius prieš pakeisdamas gyvenamąją vietą.

3. Kompetentingos institucijos reikalauja pateikti įrodymą, kad 2 dalyje nustatytos sąlygos išpildytos motorinių autotransporto priemonių (įskaitant jų priekabas), namelių–autopriekabų, mobiliųjų namelių, pramoginių laivų ir privačių orlaivių atveju.

Kito turto atveju valstybės narės minėto įrodymo reikalauja tik kai yra rimtų įtarimų dėl piktnaudžiavimo.

3 straipsnis

Įvežimo sąlygos

Turtas gali būti įvežamas vienu kartu arba per keletą kartų atitinkamai 7–10 straipsniuose nustatytų laikotarpių ribose.

4 straipsnis

Po įvežimo taikomi įpareigojimai

Įvežtos motorinės transporto priemonės (įskaitant jų priekabas), nameliai–autopriekabos, mobilieji nameliai, pramoginiai laivai ir privatūs orlaiviai negali būti perduodami, išnuomojami arba skolinami 12 mėnesių laikotarpyje po jų įvežimo be mokesčių, išskyrus tuos atvejus, kai tai daroma dėl aplinkybių, kurios yra tinkamai pagrįstos paskirties valstybės narės kompetentingų institucijų įsitikinimu.

5 straipsnis

Tam tikroms turto rūšims taikomos specialiosios sąlygos

Įvežami joramieji arkliai, motorinės autotransporto priemonės (įskaitant jų priekabas), nameliai–autopriekabos, mobilieji nameliai, pramoginiai laivai ir privatūs orlaiviai neapmokestinami tik tuo atveju, jeigu privatus asmuo perkelia savo įprastinę gyvenamąją vietą į paskirties valstybę narę.

6 straipsnis

Gyvenamosios vietos nustatymo bendrosios taisyklės

1. Šioje direktyvoje „įprastinė gyvenamoji vieta“ – tai vieta, kurioje asmuo paprastai, tai yra ne mažiau kaip 185 dienas kiekvienais kalendoriniais metais, gyvena dėl asmeninių ir profesinių ryšių, arba, jeigu asmens su minėta vieta profesiniai ryšiai nesiejama, dėl asmeninių priežasčių, rodančių artimus ryšius tarp minėto asmens ir jo gyvenamosios vietos.

Tačiau tais atvejais, kai asmuo profesiniais ir asmeniniais ryšiais yra susijęs su skirtingomis vietomis, ir dėl to jis gyvena keliuose vietose, esančiose dviejose arba daugiau valstybių narių, įprastine jo gyvenamąja vieta yra laikoma ta vieta, su kuria jį sieja asmeniniai ryšiai, jeigu minėtas asmuo į pastarąją vietą sugrįžta reguliariai. Ši paskutinė sąlyga netaikoma, jeigu asmuo gyvena valstybėje narėje vykdydamas nustatytos trukmės užduotį. Mokydamasis universitete arba mokykloje nereiškia įprastinės gyvenamosios vietos perkėlimo.

2. Asmenys turi pateikti savo įprastinės gyvenamosios vietos įrodymą, tokį kaip asmens tapatybę patvirtinantis arba kitas galiojantis dokumentas.

⁽¹⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

3. Jeigu paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos abejoja įprastinės gyvenamosios vietos įrodymu, pateiktu pagal 2 dalį, arba tai yra reikalinga tam tikros specialios kontrolės tikslais, jos gali paprašyti pateikti bet kokią joms reikalingą informaciją arba papildomus įrodymus.

II SKYRIUS

ASMENINIO TURTO ĮVEŽIMAS, SUSIJĘS SU ĮPRASTINĖS GYVENAMOSIOS VIETOS PAKEITIMU

7 straipsnis

1. 1 straipsnyje nustatytos mokesčių lengvatos, laikantis 2–5 straipsniuose nurodytų sąlygų, numatomos asmeniniam turtui, kurį įsiveža privatus asmuo, keičiantis savo įprastinę gyvenamąją vietą.

Mokesčių lengvatos, nepažeidžiant Bendrijos tranzito tvarkos, kuri gali būti taikoma, suteikiamos pateikus turto aprašą paprastame popieriuje, prie kurio pridedama, jeigu to reikalauja valstybė, deklaracija, kurios pavyzdys ir turinys yra apibrėžtas tvarkoje, numatytoje Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92⁽¹⁾ 248a straipsnio 2 dalyje. Apraše nebūtinai reikalaujama nurodyti turto vertę.

2. Turtą būtina įvežti ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo įprastinės gyvenamosios vietos pakeitimo. Kai pagal 3 straipsnį turtas yra įvežamas keliais kartais per minėtą laikotarpį, valstybės narės gali reikalauti pateikti išsamų turto aprašą tik pirmą kartą įvežant turtą, kuriuo taip pat galima bus remtis vėliau kertant kitas muitines. Toks aprašas gali būti papildomas, jeigu su tuo sutinka paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos.

III SKYRIUS

ASMENINIO TURTO ĮVEŽIMAS, SUSIJĘS SU ANTROSIOS GYVENAMOSIOS VIETOS APSTATYMU ARBA IŠSIKRAUSTYMU IŠ JOS

8 straipsnis

1. 1 straipsnyje nustatytos mokesčių lengvatos, laikantis 2–5 straipsniuose nurodytų sąlygų, numatomos asmeniniam turtui, kurį įsiveža privatus asmuo antrajai gyvenamajai vietai apstatyti.

Mokesčių lengvatos suteikiamos tik tada, jeigu:

- a) asmuo yra tos gyvenamosios vietos savininkas arba nuomoja ją ne mažiau kaip 12 mėnesių laikotarpį;
- b) įvežamas turtas atitinka antrosios gyvenamosios vietos apstatymo poreikius.

2. Mokesčių lengvatos taip pat taikomos laikantis 1 dalyje išvardytų sąlygų, jeigu išsikrausčius iš antrosios gyvenamosios vietos, turtas įvežamas į įprastinę gyvenamąją vietą arba į kitą antrąją gyvenamąją vietą, jeigu atitinkamas turtas faktiškai priklausė asmeniui ir jeigu buvo naudojamas prieš įsikuriant antroje gyvenamojoje vietoje.

Visą turtą būtina įvežti ne vėliau kaip per 12 mėnesių po išsikraustymo iš antrosios gyvenamosios vietos.

IV SKYRIUS

TURTO ĮVEŽIMAS SANTUOKOS ATVEJU

9 straipsnis

1. Nepažeidžiant 2–5 straipsnių, bet kokiam asmeniui santuokos atveju netaikomi 1 straipsnio 1 dalyje nurodyti mokesčiai, kai įvežama į valstybę narę, kurioje jis į savo įprastinę gyvenamąją vietą ketina pervežti įsigytą ar naudotą asmeninį turtą, su sąlyga, kad:

- a) minėtas asmeninis turtas įvežamas per laikotarpį, kuris prasideda likus dviem mėnesiams iki numatomos santuokos datos ir baigiasi praėjus keturiems mėnesiams po faktinės santuokos datos;
- b) asmuo pateikia savo santuokos įrodymą arba įrodymą, kad buvo atlikti būtini išankstiniai santuokos formalumai.

2. Mokesčių lengvatos taip pat taikomos paprastai santuokos proga dovanojamoms dovanoms, kurias 1 dalyje nustatytas sąlygas atitinkančiam asmeniui siunčia asmenys, kurių įprastinė gyvenamoji vieta yra ne paskirties valstybėje narėje. Mokesčių lengvatos taikomos dovanoms, kurių vieneto vertė yra ne didesnė kaip 350 eurų. Tačiau valstybės narės turi teisę taikyti mokesčių lengvatas ir dovanoms, kurių vertė yra didesnė kaip 350 eurų, bet ne didesnė kaip 1 400 eurų.

⁽¹⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

3. Valstybės narės, taikydamos mokesčių lengvatas, gali reikauti pateikti atitinkamą garantiją, jeigu turtas įvežamas iki santuokos datos.

4. Jeigu asmuo nepateikia savo santuokos įrodymo per keturis mėnesius po santuokai paskirtos datos, laikoma, kad mokesčiai turėjo būti sumokėti įvežimo dieną.

V SKYRIUS

PAVELDĖTO ASMENINIO TURTO ĮVEŽIMAS

10 straipsnis

Nukrypstant nuo 2 straipsnio 2 ir 3 dalių, 4 straipsnio ir 5 straipsnio 2 dalies, bet nepažeidžiant kitų 2, 3 ir 5 straipsnių nuostatų, privačiam asmeniui, kuris paveldėjimo būdu (*causa mortis*) įgyja nuosavybės teisę arba tikrąją nuosavybės teisę į valstybėje narėje esantį mirusio asmens asmeninį turtą, netaikomi 1 straipsnio 1 dalyje nurodyti mokesčiai įvežant minėtą turtą į kitą valstybę narę, kurioje yra jo gyvenamoji vieta, jeigu:

- a) toks asmuo pateikia paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms dokumentą, išduotą valstybės, iš kurios išvežama, notaro ar kitos kompetentingos institucijos, patvirtinantį, kad įvežamas turtas buvo įgytas paveldėjimo būdu;
- b) turtas įvežamas per laikotarpį, trunkantį ne ilgiau kaip 2 metus nuo nuosavybės teisės į paveldėtą turtą atsiradimo dienos.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

11 straipsnis

1. Valstybės narės deda visas pastangas, kad supaprastintų įvežimo formalumus, taikomus privatiems asmenims pagal šią direktyvą ir joje nustatytas sąlygas, ir stengiasi išvengti įvežimo kontrolės formalumų, kurie sąlygotų didelės apimties iškrovimą ir pakrovimą iš naujo įvažiavimo į paskirties valstybę narę vietoje.

2. Valstybės narės gali palikti ir (arba) nustatyti palankesnes mokesčių lengvatų taikymo sąlygas, palyginti su tomis, kurios yra nustatytos šioje direktyvoje, išskyrus 2 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytas sąlygas.

3. Nepažeidžiant 2 straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų, valstybės narės, laikydamosi šios direktyvos reikalavimų, negali taikyti Bendrijos ribose mokesčių lengvatų sąlygų, kurios yra mažiau palankios už privačių asmenų asmeniniam turtui, importuojamam iš trečiųjų šalių, taikomas atitinkamas sąlygas.

12 straipsnis

1. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus ir ypač tuos, kurie yra susiję su 11 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatų taikymu. Komisija apie jas praneša kitoms valstybėms narėms.

2. Kas dvejus metus Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, siunčia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos įgyvendinimo valstybėse narėse ataskaitą.

13 straipsnis

Direktyva 83/183/EEB su pakeitimais, padarytais I priedo A dalyje nurodytomis direktyvomis, yra panaikinama nepažeidžiant valstybių narių išipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais I priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

14 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

15 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2009 m. gegužės 25 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. ŠEBESTA

I PRIEDAS

A DALIS

Panaikinama direktyva ir jos vėlesni pakeitimai

(nurodyta 13 straipsnyje)

Tarybos direktyva 83/183/EEB
(OL L 105, 1983 4 23, p. 64).

Tarybos direktyva 89/604/EEB
(OL L 348, 1989 11 29, p. 28).

Tarybos direktyva 91/680/EEB,
(OL L 376, 1991 12 31, p. 1).

Tik 2 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka

Tarybos direktyva 92/12/EEB,
(OL L 76, 1992 3 23, p. 1).

Tik 23 straipsnio 3 dalies antra įtrauka

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminų sąrašas

(nurodyta 13 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas
83/183/EEB	1984 m. sausio 1 d.
89/604/EEB	1990 m. liepos 1 d.
91/680/EEB	1993 m. sausio 1 d. ⁽¹⁾
92/12/EEB	1993 m. sausio 1 d. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1993 m. sausio 1 d., įgyvendina Direktyvos 91/680/EEB 1 straipsnio 1–20 punktų, 22, 23 ir 24 punktų bei 2 straipsnio nuostatas.

⁽²⁾ 9 straipsnio 3 dalies nuostatomis vykdyti Danijos Karalystė įstatymus ir kitus teisės aktus turi priimti ne vėliau kaip iki 1993 m. sausio 1 d.

II PRIEDAS

ATITIKMENŲ LENTELĖ

Direktyva 83/183/EEB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
—	1 straipsnio 2 dalies a punktas
—	1 straipsnio 2 dalies b punktas
1 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 2 dalies c punktas
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punktas	2 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punktas
2 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punktas	2 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punktas
2 straipsnio 2 dalies antros pastraipos išanginė formuluotė	2 straipsnio 2 dalies antros pastraipos išanginė formuluotė
2 straipsnio 2 dalies antros pastraipos pirma įtrauka	2 straipsnio 2 dalies antros pastraipos i papunktis
2 straipsnio 2 dalies antros pastraipos antra įtrauka	2 straipsnio 2 dalies antros pastraipos ii papunktis
2 straipsnio 2 dalies antros pastraipos paskutinė sakinio dalis	—
2 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 3 dalis
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnio 1 dalis	—
5 straipsnio 2 dalis	5 straipsnis
6 straipsnis	6 straipsnis
7 straipsnio 1 dalies a punktas	7 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
7 straipsnio 1 dalies b punktas	7 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
7 straipsnio 2 dalis	7 straipsnio 2 dalis
8 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	8 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 1 dalies antros pastraipos išanginė formuluotė	8 straipsnio 1 dalies antros pastraipos išanginė formuluotė
8 straipsnio 1 dalies antros pastraipos i ir ii punktai	8 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a ir b punktai
8 straipsnio 2 dalis	8 straipsnio 2 dalis
9, 10 ir 11 straipsniai	9, 10 ir 11 straipsniai
12 straipsnio 1 dalis	—
12 straipsnio 2 dalis	12 straipsnio 1 dalis
12 straipsnio 3 dalis	12 straipsnio 2 dalis
—	13 straipsnis
—	14 straipsnis
13 straipsnis	15 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas